

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.13, november 2018

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A Førstetrykket, 1833 (SJ: 514)

Andre udgaver

PS Poetiske Skrifter 5

Teksten er etableret af Vibeke A. Pedersen

Punktkommentarer, indledning og tekstredigering er skrevet af Vibeke A. Pedersen, redigeret af Klaus Nielsen og Stine Holst Petersen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning ph.d. Jes Fabricius Møller

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[[A:1]]

FREDERIK ADOLPH

Greve af

HOLSTEIN

og

WILHELMINE

Grevinde af

HOLSTEIN

fød Reventlau,

den 4de Mai 1833.

[A:2]

Mel. Du Plet af Jord, hvor Livets Stemme.

- 1 |PS:530| Hvor let med Sang sig Fuglen svinger
Fra Videslet i höien Sky,
Hvor Maien lys paa Green udspringer,
Kjærminden blaaner i dens Ly:
I Sællands gamle Böge-Skove
Fuldningen Borg med Æren stod,
Hvor Dannished paa Tro og Love
Var herlig stædt og fæsted' Rod.
- 2 En bedre Fugl end den i Skoven
Sig her nedlod og svang i Sky,
Og under bedre Dugg fra Oven
Blev Stammen höi og skjöd paa Ny,
Og Blomster bedre værd at binde
Med Perlesnor i Mindekrands,
De blaaned' yndefuldt derinde,
Som Dyder smaa i Himmelglands.
- 3 Nu ikke meer vi har den Glæde,
At möde tit det skjönne Syn
Af Christendom paa Herre-Sæde
Og Dal-Blik under Bjerger-Bryn,
Saa under Regn og Dugg fra Oven
Er Böge-Stammen lysegrön
Nu tit den feireste i Skoven,
Og Fuglesang den bedste Bön!
- 4 |A:3|PS:531| Men Fromhed gik dog ei til Grunde
Og uden Tröst er ei vor Sorg;
Thi hist og her i Böge-Lunde
Sig hæver dog endnu en Borg,
Hvor Maien i de dunkle Sale
Er yndig fremfor den i Vang,

Og meer end Slag af Nattergale
Er Aften-Psalms dybe Klang.

- 5 Og Holsten-Borg er En af Disse,
Er, til sin Ære, af de Faa,
Hvor end man har den Tro: *det Visse*
Er kun hvad *evig* kan bestaae,
Og holder sig, som Klogskab byder,
Da til det Visse fremfor Alt:
Til Naadens Dyb og christne Dyder,
Til Höihed under lav Gestalt.
- 6 Man skatter da, hvad end der skrives,
Tilgavns den dyrebare Tid,
Som alt for god til at fordrives,
Som værd at nyttes ret med Flid:
Man planter da og vander troelig
Hvad evig höstes Frugter af,
Lad komme seent, man siger roelig,
Naar kun det blomstrer paa vor Grav!
- 7 I Tidens Löb da og oprinder
For Ædlinger en Höitidsdag,
Da Jorden blaaner af Kjærminder,
Og Bögen toner Brude-Flag:
[[A:4]En Dag, som den *Sölvbryllups*-Morgen,
Vi byde rört velkommen her,
Med Glædesbud til *Holsten-Borgen*,
Med Krands for stille Herrefærd.
- 8 [PS:532]Ja rört vi byde den velkommen,
Med Mindet om fuldmangen Daad,
Udsprunget klart af *Christendommen*,
Nu under Smil, nu under Graad,
Og lydt vi bede: Gud velsigne
Den Adel-Stamme i vor Skov,
Saa Grenene maae Roden ligne
Og sprede vidt dens gode Lov!
- 9 Ja, Ægtepar i Adelskjæde
Alt gjennem fem og tyve Aar!
Hver Daad forrente sig i Glæde,
Hvormed I lindred' bange Kaar!
Det voxe hvad I planted' troelig,
Som Pilen sat ved Bækkens Rand,
Og blomstre, naar I slumre roelig,

Som Hjertes kud i Livets Land!

- 10 Hver Bön, I sendte til det Höie,
Gjenlyde södt i Psalme-Stil,
Hver ædel Taare i Jert Öie
Forklares til et Engle-Smil!
Og, tækkes det den ene Vise,
Da gid, om fem og tyve Aar,
I Lövspring Eder Sangen prise,
Med Brude-Krands om sölvgraa Haar!
-